

## ***Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2014. január 19-én.***

**Kezdő ének:** 23. zsoltár 1. verse

**Főének:** 381. dicséret 1-3. 6. és 9. verse

**Ének prédikáció előtt:** 23. zsoltár 3. verse

**Textus:** Máté evangéliuma 9. rész 18.: „Miközben ezeket mondta nekik, íme, egy zsinagógai előljáró ment hozzá, leborult előtte, és így szólt: »A leányom most halt meg, de jöjj, tedd rá a kezed, és élni fog.«”

### ***Kedves Testvéreim!***

Azt hiszem, hogy az ember életében az egyik legnagyobb jelentősége a kéznek van. Hiszen ezzel tudunk dolgozni, enni, inni. A kezünkkel tudunk ölelni vagy simogatni. Tudunk adni, felemelni, vagy éppen támogatni. A kezünk tud jelzéseket adni, hogy szavak nélkül is megérthessük egymást. De ugyanez a kéz tud ütni, tud lopni, tud elvenni és ellökni. A mi kezünk képes a jóra és képes a rosszra. Van azonban egy olyan kéz, ami nélkül az életünk nem lenne teljes. Van egy olyan kéz, amely soha nem tett rosszat.

Erről a kézről, Jézus kezéről szól ez a felolvasott történet is. A zsinagógai előljáró, miután meghalt a lánya, odamegy Jézushoz és ezt kéri: „jöjj, tedd rá a kezed”. Ebben pedig nincsen semmi bonyolult. Mintha a világ legtermészetesebb dolga lenne, amit elmond ez az előljáró. Jézus, a Te kezed életet ad.

Ennyi volna az egész? Odamenni, kérni, aztán teljesül minden? Úgy gondolom, hogy nagyon sok olyan mozzanat van, amit ez a történet nem tud leírni. Nem számol be arról az evangélium, hogy mennyi mindent tudott ez az ember Jézusról. Nem olvassuk azt sem, hogy mennyi idős volt a leányka, hogy volt-e több gyermeke is ennek az embernek. Sok-sok információ hiányzik. Egy valami azonban kiderül ennek az embernek a hitéről. Tisztában van azzal, hogy mit is jelent Jézus kezének az érintése. Ezen a mai vasárnapon mi is ezen gondolkozzunk el egy kicsit. Mit jelentett Jézus korában és mit jelent ma az a mozzanat, hogy Jézus keze megérint minket. Hiszen ez az érintés ma is lehetséges. Megváltónk Lelke, hadd mondjam így: kinyújtott keze, képes az életünkkel megtenni mindazt, amit akkor tett, amíg itt járt a földön. Tegyük hát fel a kérdést: mi mindent tett Jézus keze földi életében?

Először is gyógyított. Az egyik legtöbbször elhangzó mozzanata a Mester földi tevékenységének, hogy Ő volt a gyógyító. Nem véletlen, hogy a legtöbb csoda is erről szól. Jézus pedig ezekben a csodákban a kezével gyógyít. Hallottuk a két vak meggyógyításának történetét. Jézus megérintette a szemüket, és megnyílt a szemük, láttak, mint a többi ember. Így történik akkor, amikor a leprás kéri meg, hogy tisztítsa meg. Jézus pedig nem félve az esetleges tisztátalanságtól, megérinti a leprás embert. Aztán a kezével gyógyítja meg Jézus Péter anyósát, ebben a történetben ezt a lányt, másutt egy vakot, egy süketet, egy némát. Az evangéliumok tanúsága szerint, aki gyógyítást kért Jézustól, csak annyit mondott: tegye rá a kezét. Jézus keze tehát gyógyító kéz.

Akármennyire jól ismerjük is ezeket a történeteket, úgy vagyunk vele, hogy mindez Jézus földi életében történt. Ma már ez így nem működhet. Bármennyire is hatalmas a Megváltó, ilyen gyógyulások nem történhetnek. Mondhatom így is, hogy messze áll a hitvilágunktól ez az elképzelés. Mégis ki kell mondanunk, amikor elgondolkodunk arról, hogy milyen hatása van Jézus kezének mai világunkra: Jézus Lelke gyógyító lélek.

Ki kell azonban mondanunk, hogy nem csupán lelket gyógyít, hanem a testet is. Ma is vannak csodás gyógyulások, ma is vannak érthetetlen talpra állások. Mindezek Jézus gyógyító kezének a csodái. 2014-ben is lehet kérni azt, hogy tegye rá a kezét beteg szereteteinkre és gyógyítsa meg őket. Azonban azt is hangsúlyozni kell, hogy a testi gyógyítás még nem minden. Megváltónk a lelket is rendbe teszi, mindig a teljes embert, annak gondolkodását, érzéseit is helyreállítja. Egészséget ad, vagyis az embert ismét egészsé teszi. Ez pedig nagyon komoly segítség. Hiszen amikor a lelkünk egyensúlyba kerül, akkor sokféle testi betegség is elkerül minket. A gyógyító kéz jelen van közöttünk. Kérjük hát mi is Jézust, hogy kezét ránk téve gyógyítsa meg az életünket.

A gyógyítás mellett azonban áld is Jézus keze. Két történetet is olvasunk az evangéliumokban, amikor ez a mozzanat megjelenik. Az egyik az, amikor kisgyermekeket visznek oda Hozzá, hogy kezét rájuk téve áldja meg őket. A másik történet pedig az, amikor Jézus ott van az Olajfák Hegyénél és utolsó földi mozzanatként felemeli a kezét és tanítványait megáldva megy föl a mennybe. Jézus keze áldó kéz.

Ez az áldás pedig az egyik legnagyobb ajándékunk. Amikor ugyanis végiggondoljuk az életünk folyását és előre tekintünk, akkor hajlamosak vagyunk csupán a nehézségeket látni. Mi az, amit szinte lehetetlen elvégezni, mi az, ami nem fog beleférni az életembe, mi az, amivel egyáltalán nem is fogok megküzdeni. Amikor pedig visszatekintünk az életünk folyására, akkor meglátjuk, hogy mégis mennyi mindent sikerült

## ***Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2014. január 19-én.***

elvégezni, mennyi erőnk volt, magunk sem tudjuk, hogy honnan. Az ember visszatekintve meglátja, hogy Jézus áldó keze ott van az életében.

A gyógyításon és áldáson túl látjuk azt is, hogy Jézus keze felemel. Amikor Jézus a tengeren járva megy a tanítványai után, akkor Péter azt kéri tőle, hogy hadd járjon ő is a vízen. Amikor pedig elindul, és a szélre meg a hullámokra figyel, elkezd süllyedni. Jézus ekkor kinyújtja a kezét és felemeli a süllyedő Pétert.

Jézus keze felemelő kéz. Életünkben pedig erre a mozzanatra nagyon nagy szükségünk van. Én magam is sokszor megtapasztalom, hogy a hullámok igenis átcsapnak a fejem felett. Egyszerűen lelkileg belesüllyedek az életem hullámaiba. Nem látom Jézust, nem veszem észre azt sem, hogy közvetlen közel van hozzám. Olyan óriási dolog, amikor mégis megérint az Ő Lelke. Ilyenkor ugyanis kiemelkedem a lelki süllyedésből, mélységből és ismét képes vagyok az életemet normális menetrend szerint továbbfolytatni. Jézus keze felemelő kéz.

Mindezek mellett elmondhatjuk, hogy Krisztus Urunk keze megtisztító kéz. Egy alkalommal, amikor Jézus bement a templomba, akkor azzal találkozott, hogy mindenféle árusok, pénzváltók vannak ott bent. Amikor ezzel szembesült, akkor korbácsot készített, és az állatokat kihajtotta a templomból, az árusok asztalait pedig felborította. Sokszor keménynek gondoljuk ezt a történetet. A lényeg azonban az, hogy a Messiás a jót megerősíti, a gyengét felemeli, de a rosszat kíméletlenül kihajtja. Vagyis megtisztítja azt a helyet, ahová belép.

Ilyen hely lehet az életünk is. Amikor kérjük, hogy lépjen be hozzánk, akkor nem csak arra kérjük, hogy gyógyítson, áldjon és felemeljen, hanem arra is kérjük, hogy megtisztítson. Ez a tisztítás pedig sok esetben fájdalmas dolog. Hiszen sok minden van, ami nem fér meg Jézussal együtt, egy életben. A szívemben nem lehet ott egyszerre az önzés és a szeretet. A lelkemben nem lehet egyszerre ott a bizalmatlanság, a kételkedés és a hit. Sok olyan dolog van, ami nem lehet a lelkemben Jézussal, az Ő Lelkével együtt. Ezeket pedig ki kell tisztítani a Megváltónak az életemből.

Azt is el kell mondani, hogy Jézus keze bűnbocsánatot hozó kéz. Amikor a kereszten volt, akkor hagyta, hogy átszegezzék. Igen, a legnagyobb ajándékot akkor adta át Jézus, amikor a kereszten mozdulatlaná tették a kezét. Keresztyén hitünk középpontjában áll ez a mozdulat: a keresztre szegezett kéz bűnbocsánatot adó ereje. A kereszthalál nélkül ma nem lehetnénk itt. A Golgotán megfeszített Messiás nélkül csupán kárhozatra futó lenne az életünk. Ám Krisztus kezét szögek verték át, az Ő halála pedig eltörölte a pokol erejét, eltörölte bűneink súlyát, mocskosságát. Jézus keze bűnbocsánatot hoz ma is.

Végül pedig azt is el kell mondani, hogy az Ő keze, életet adó kéz. Amikor Jézus harmadnapon feltámadt, akkor megmutatja kezét a tanítványoknak. Azt a kezet, amelyet átszögeztek, amelyen látszottak a nyomorúság jelei. Amikor azonban megmutatja a feltámadott kezét, akkor megmutatja ezzel együtt az életet. Nem a halál diadalmaskodott Jézus keze felett sem, hanem a feltámadás és az élet.

Ez a mozzanat pedig minket is arra kell, hogy indítson, hogy az életünket újraformáljuk. Kicsit úgy vagyunk a keresztyénységünkkel, hogy egyszer van lelkesedésünk, erőnk, hitünk, máskor pedig nincsen reménységünk, hitbeli látásunk, békességünk. Olyan a hitéletünk, mint amilyen a hullámvasút is. Egyszer a magasságban szárnyalunk, máskor a mélységben vagyunk. Azonban a felkapaszkodás nélkül nincsen a hitünknek folytatása. Ha elmerülünk a mélységben annyira, hogy már nem is akarjuk Jézust látni, akkor véget ér a reménység.

Ezért fontos beszélnünk Jézus új életet adó kezéről. Hiszen nekem is és mindenkinek Ő adhat új kezdetet, vagyis a magasba való felkapaszkodást. Ha pedig engedjük, hogy ez a feltámadott kéz ott legyen az életünk mélypontjaiban, akkor újra és újra megtapasztaljuk a Megváltóval való felemelkedést. Krisztus keze új életet adó kéz.

Nincsen leírva a Bibliában, hogy erre hányszor van szükségünk. Jézus azt mondja Nikodémusnak, hogy „újonnan kell születnetek”. Minden esetben, amikor a hitéletem éppen a mélyponton van, amikor csak úgy megszokásból mormolok el egy-két imádságot, akkor könyörögnöm kell azért is, hogy Jézus Lelke újítsa meg a hitemet, az életemet. Ha pedig ez a kérés elhangzik, akkor biztos lehetek benne, hogy Jézus keze megérint és újjá teszi az én kissé porossá vált hitemet, szívemet.

A mai napon a felolvasott csodatörténet Jézus kezére hívja fel a figyelmünket Kedves Testvéreim! Ez a történet is azt mutatja meg, hogy Jézus keze gyógyít, áld, felemel, megtisztít, bűnbocsánatot hoz és új életet ad. Tapasztaljuk meg hát minél többször a Megváltó érintését, hogy az életünk megújulva folyhasson. Ezért mondjuk el az egyik ifjúsági ének szavait: „Jézus a Te gyógyító kezed, megfogta már a szívemet. S én is tudom, bűntelen leszek, majd nálad odafenn, a mennyben odafenn.”

***Amen!***

**Záró ének:** 390. dicséret mind a 4 verse